

[Økonomi- og budgetministeren.]

stoffer og andre tilsætningsstoffer. Der opstår også en række nye hygiejniske problemer, når levnedsmidlerne i stadig større udstrækning sælges i færdigpakket stand. Herved unddrager levnedsmidlernes hygiejniske beskaffenhed sig i vidt omfang forbrugernes bedømmelse. Anvendelsen af detailpakninger rejser derfor også et stærkt behov for standardiserede regler om mærkning, således at forbrugerne får mulighed for at bedømme varens egenskaber i forhold til dens pris og for at sammensætte deres kost rigtigt. Det daglige arbejde bliver i vore dage stadig lettere i rent fysisk henseende, og dette ændrer naturligvis kostvanerne. Behovet for en række vigtige næringsmidler som protein, jern, kalcium og vitaminer er imidlertid ikke afhængigt af den fysiske aktivitet. Det er derfor vigtigt, at levnedsmidlerne har en korrekt sammensætning ud fra ernæringshygiejniske og medicinske synspunkter, og dette hensyn må søges varetaget også gennem lovgivningen.

De forhold, jeg her har peget på, var også afgørende for socialdemokratiets fremsættelse af forslag til folketingsbeslutning om en ny levnedsmiddellov den 25. februar 1971. Der var under debatten principiel enighed om disse synspunkters vægt. Men dertil kom et andet forhold, som blev fremhævet fra alle sider, nemlig dette, at regelsystemet og organisationen er for kompliceret. Det blev anført, at dette bl. a. forringer muligheden for at føre nye produkter på markedet.

Socialdemokratiets forslag nåede ikke frem til anden behandling, inden folketingsåret sluttede. I den forløbne tid er der imidlertid på embedsmandsplan arbejdet med spørgsmålene, især i et udvalg om koordinering og forenkling af levnedsmiddellovgivningen, som landbrugsministeriet nedsatte i april 1970.

Efter sin tiltræden har regeringen overvejet mulighederne for at forbedre de lovgivningsmæssige og administrative forudsætninger for løsningen af disse ofte meget komplicerede spørgsmål. Det er vigtigt, at disse forudsætninger er i orden; problemerne kan ikke løses én gang for alle blot ved vedtagelse af en lov. Det gælder her om stadig at kunne tilfredsstille de krav, udviklingen i teknologi og videnskab stiller.

Inden jeg går over til at omtale de foranstaltninger, regeringen vil træffe nu og på længere sigt, skal jeg nævne nogle karakteristiske træk ved den gældende ordning.

Grunden til, at levnedsmiddellovgivningen for den uindviede må forekomme uoverskuelig, er vel, at den har sin rod tilbage i en tid, hvor spørgsmålet om varenes sundhedsmæssige standard var mindre kompliceret end nu. Kun på områder, hvor særlige eksport hensyn gjorde sig gældende, blev der opbygget en mere fast kontrol. Dette hensyn til eksportvarenes kvalitet spiller fremdeles en væsentlig rolle for opbygningen af den danske levnedsmiddellovgivning og levnedsmiddelkontrol.

På den ene side har vi således den generelle levnedsmiddellov fra 1950. På den anden side gælder en række særlige love, hvoraf de fleste er givet med henblik på at skabe hjemmel for de sundhedsmæssige og kvalitetsmæssige krav, der må stilles af hensyn til danske landbrugsprodukters konkurrencemæssige stilling på eksportmarkederne.

Levnedsmiddelloven fastsætter, at uanset at der gælder særlige love om bl. a. kød, smør, ost, mælk, æg og fisk, kommer levnedsmiddellovens regler til anvendelse, medmindre der i medfør af disse særlige love stilles mindst lige så strenge krav.

De nævnte særlige love dækker således de store grupper af animalske levnedsmidler, som samtidig er dem, der kræver den mest intensive kontrol. Da der generelt stilles strenge krav til eksportvarerne, foreligger der derfor den situation, at vi har nogle effektive virkende kontrolsystemer for de traditionelle animalske varegrupper, medens indsatsen på det generelle område og med hensyn til samordningen af de forskellige kontrolsystemer hidtil har været mere beskedet. Selv om det er en detalje i den store sammenhæng, har dette forhold medført visse problemer for specielle animalske levnedsmidler, som er faldet uden for de traditionelle hovedgrupper.

Der er ikke givet generelle regler om tilsætningsstoffer til levnedsmidler i form af positivlister, dvs. lister over godkendte tilsætningsstoffer. I medfør af levnedsmiddellovgivningen er der imidlertid udfærdiget en række særlige bekendtgørelser, der nærmere regulerer eller forbyder anvendelsen af potentielt farlige stoffer. Initiativet hertil er i